

rundt bordet

Tre norske studenter samles rundt fransk brioche og kaffe i Lyon. De lengter etter norsk smågodt, stillhet og skog. Her har euroen blitt dyrere, og middagene enklere. Men kultur mangfoldet er fortsatt like spennende.

TEKST OG FOTO: EVA KYLLAND

Studenter i Lyon

MAT FORENER

HVEM: Tre norske studenter.

HVOR: Lyon i Frankrike.

HVORDAN: Café de Fourvière på Place de Fourvière.

HVA: Brioches og kaffe.

↑ **Norske studenter.** Da Jørgen kom til Lyon, ble han lagt til en gruppe på WhatsApp sammen med de 19 andre nye norske studentene. Noen av dem har blitt gode venner, og de møtes et par ganger i uken. Marieke (t.v.) og Live forteller ivrig om den første dagen på universitetet og hvordan de fikk kontakt med andre fra Norge:– Kofferten min var blitt borte, jeg hadde alt for varme klær og følte meg litt alene, sier Live, – så møtte jeg ei jente fra Honduras og prøvde å få henne til å bli vennin min. Da kom to jenter gående forbi, og de snakket norsk. Da måtte jeg bare løpe etter. Så tok vi en kaffe. Marieke var en av dem.

↑ **Utsikt.** Fra Place de Fourvière er det mulig å se store deler av Lyon. Byen er over to tusen år gammel med masse vakre, gamle bygninger, som er tatt vare på, også der moderne butikker er integrert.

> **M**arieke Vaske (19), Jørgen Hesselberg (22) og Live Hauge (25) fra Norge sitter på Café de Fourvière, på en høyde med utsikt over Lyon, Frankrikes nest største storbyområde. Marieke og Live tar kurs i fransk ved det katolske universitetet UCLy. Jørgen er bachelorstudent innen økonomi og administrasjon, han er på utveksling ved ESDES Business School.

– Lyon har fått meg til å analysere Norge, og se hva som er viktig for meg, på nye måter. Blant menneskene her skjer det mye artig og uventet, som får meg til både å le og føle med folk. Mange diskuterer høyløyt,

Franskstudent.
– Jeg har drømt lenge om å bo en stund i Frankrike for å lære språket, sier Live.

de tuter i bilkø og etter å ha kollidert. Noen ganger savner jeg stillheten og grønnfargene i skogen hjemme, sier Live.

Marieke liker at det er litt livlig. Jørgen spør om forskjellene egentlig er så store? Kanskje handler det mer om at de befinner seg i en storby.

– Jeg lengter ikke, men det skal bli godt å komme hjem. Som barn og tidlig i tenårene var jeg sjenert. Det er fint å oppleve at jeg nå trives både alene og sammen med masse folk. Norsk smågodt er egentlig det jeg savner mest, ler han og legger til at norske system er kjappere enn franske, men det går bra, Jørgen har god tid.

KRIG OG ØKONOMI

De tre nyter kveldsstunden og deler erfaringer ved det turkise kafébordet, ikke noe her minner dem på at det raser en krig i Europa.

– Et fag på skolen heter EU, der snakker vi om Russland, Ukraina og Europa, sier Jørgen, på privaten dreier samtalen seg tilnærmet null om krigen.

Live opplever at situasjonen i Ukraina og verden kom oftere opp i samtaler for en tid siden.

– Vi diskuterer mest sammenhenger mellom det som skjer politisk rundt omkring i verden, opplever Marieke, jeg er naiv optimist og føler meg trygg her.

← **Verdens kulturarv.** På vei hjem går de tre forbi Basilique Notre-Dame de Fourvière, som ble bygget i marmor i romansk, nybysantinsk stil og stod ferdig i 1896. Utstyringen viser historien om Jomfru Maria. Kirken er oppført på UNESCOs liste over verdens kulturarv.

De merker konsekvenser av krigen på egen økonomi. Antall euro kan ikke lenger enkelt ganges med ti, og flere av kronene fra Lånekassen går til husleie. Middagene har blitt enklere i kollektivet der Marieke og Live bor. Jørgen får stipend fra Erasmus Pluss i tillegg til støtten fra Lånekassen. Han har jobbet og spart en del, dessuten leier han ut sin egen leilighet. Dermed har han råd til sånt som klær og yndlingshobbyen klatring.

MIKS AV MENNESKER

– Det beste ved å være student her er rett og slett muligheten til å leve i øyeblikket, og at jeg møter nye mennesker, sier Jørgen.

↑ **Stilen er bevart.** Marieke og Live kommer hjem til leiligheten, der de bor i kollektiv sammen med ei fransk jente som har vokst opp i Sveits.

Lyon har fått meg til å analysere Norge, og se hva som er viktig for meg, på nye måter.

Live Hauge

> Studentene han omgås er fra 20 til 25 år gamle, og kommer fra ulike kulturer. På språkkursene til UCLy er i tillegg mangfoldet stort i alder og faglig bakgrunn. I klassen til Live går det ei irask dame i 50-årene, som forstyrrer med all skravlingen sin. Ei indisk dame i 30-årene er travel aksjemegler. Blant dem det gjør inntrykk å bli kjent med er ei iransk jente på 18 år, som dro hjemme fra i januar og har behov for å fortelle.

– I min klasse går en 45 år gammel mann fra Iran som tar sin tredje master. Miksen av mennesker er spennende. Jeg setter pris på ikke å bli satt i bås basert på alder, verken på skolen eller i kollektivet, sier Marieke.

– Vi norske har en tendens til å komme inn i en stemning der vi bare har kjempelyst til å fortelle alle alt om Norge. Etterpå er det flaut.

Jørgen nikker:

– Når andre stiller spørsmål om Norge, går noe gjennom kroppen min, av en eller annen merkelig grunn er det skikkelig gøy å svare.

– Ja, også er det deilig å være flere som kan snakke norsk sammen. Vi forandrer oss når vi bruker et annet språk, sier Live.

← **Café de Fourvière.**

– Kaka er digg.
– Ja, det er den beste briochen jeg har smakt.

NORSKE STUDENTER I FRANKRIKE

Ifølge Låneplassens tall studerte omtrent 555 nordmenn i Frankrike i vår. 210 av dem tar en hel grad i utlandet, 256 er utvekslingsstudenter, sånn som Jørgen. Og 89 personer får støtte til språkkurs, som Marieke og Live.

Lyon, som ligger sørøst i landet, er et senter for utdanning og kultur. Académie de Lyon ble grunnlagt i 1809 og har omtrent 50 000 studenter. Université Catholique de Lyon, UCLy, ble grunnlagt i 1875. Kursene i fransk er på en avdeling som heter ILCF, Institut de langue et de culture Françaises.